

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobce: **JUDr. J. S.**, zast. Mgr. Jaroslavem Fialou, advokátem se sídlem Jakubská 647/2, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2024, č. j. MD-600/2024-160/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2025, č. j. 16 A 8/2024-80,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce byl opakovaně shledán vinným ze spáchání dopravních přestupků, za něž mu byl ukládán také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Nyní projednávaná věc se týká skutku, který měl spočívat v tom, že žalobce po uplynutí doby správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu nepožádal o vrácení řidičského oprávnění, a při dopravní kontrole bylo zjištěno, že v důsledku toho řídil motorové vozidlo bez řidičského oprávnění.

[2] Rozhodnutím, jímž byl uložen trest zákazu činnosti, který je relevantní v posuzované věci, je rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22. 2. 2019, č. j. MHMP 353671/2019/Vaš. Žalobce jím byl zjednodušeně řečeno shledán vinným přestupkem spočívajícím v zavinění dopravní nehody a odmítnutí podrobit se zjištění, zda nebyl při jízdě ovlivněn alkoholem (dechovou zkouškou i odběrem krve). Kromě pokuty mu magistrát za tyto přestupky uložil i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v délce 12 měsíců. Žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí magistrátu rozhodnutím ze dne 28. 1. 2020, č. j. 135/2020-160-SPR/6, které nabylo právní moci dne 30. 1. 2020.

[3] V uvedeném přestupkovém řízení byl žalobce, který sám působí jako advokát, zastoupen spolupracující advokátkou ze své advokátní kanceláře Mgr. Michaelou Aronovou. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020 byla podána správní žaloba k městskému soudu, který jí přiznal odkladný účinek. Po dobu řízení před městským soudem tak byly pozastaveny účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020, tedy i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Městský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 31. 8. 2021, č. j. 1 A 14/2020-120. Právní účinky odkladného účinku přiznaného žalobě trvaly pouze do nabytí právní moci tohoto rozsudku [§73 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“)]. Poté tak znovu začal běžet trest zákazu činnosti, který trval do 20. 7. 2022.

[4] Dne 25. 2. 2022 byl žalobce přistižen hlídkou Policie ČR při řízení motorového vozidla. V návaznosti na to čelil trestnímu stíhání pro podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí. Z policejního výslechu žalobce v rámci tohoto řízení konaného dne 29. 9. 2022 a dalšího průběhu trestního řízení vyplynulo, že tehdejší zástupkyně Mgr. Aronová žalobci zatajila (nejen) rozsudek městského soudu, jehož právní mocí došlo k zániku odkladného účinku výkonu trestu zákazu řízení. Obvodní soud pro Prahu 7 dne 23. 2. 2023 zprostil stěžovatele obžaloby pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí, neboť nebylo prokázáno, že se skutek stal.

[5] Pro nyní projednávanou věc je podstatný následující skutkový děj. Žalobce dne 28. 12. 2022 (tedy ještě v průběhu zmíněného trestního řízení) opět řídil motorové vozidlo bez řidičského oprávnění. V tomto případě již sice uplynul trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu uložený v řízení o přestupku ukončeném rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 1. 2020, žalobce však nepožádal o vrácení řidičského oprávnění ve smyslu § 100 a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Dále se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) téhož zákona, neboť nezastavil vozidlo na signál se žlutým světlem „Pozor“. Za oba přestupky mu magistrát uložil pokutu ve výši 27 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 12 měsíců.

[6] Žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí magistrátu.

[7] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl. Podle městského soudu se žalobce o trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel uloženém v řízení popsáném výše v bodě [2], jakož i o zániku odkladného účinku správní žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2020 dozvěděl nejpozději dne 29. 9. 2022 během policejního výslechu v trestním řízení. Zatajování písemností ze strany žalobcovy tehdejší zástupkyně tak od tohoto okamžiku již nehrálo roli. Pokud tedy žalobce dne 28. 12. 2022 řídil motorové vozidlo, aniž předtím po vykonání trestu zákazu činnosti požádal o vrácení řidičského oprávnění, jednal zaviněně. Zásada *ne bis in idem* podle městského soudu porušena nebyla. Skutky spolu časově nesouvisejí a žalobce každým z nich porušil jiný zákonem chráněný zájem (objekt přestupku). Skutkem spáchaným v době trestu zákazu řízení (dne 25. 2. 2022) porušil zájem na respektování úředních rozhodnutí a skutkem spáchaným v době po vykonání tohoto trestu (dne 28. 12. 2022) v důsledku toho, že nepožádal o vrácení řidičského oprávnění, pak porušil zájem na řízení s platným řidičským oprávněním.

pokračování

[8] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítá, že městský soud pomíjí zatajování všech důležitých informací ze strany jeho tehdejší zástupkyně. Závěr městského soudu, že se stěžovatel o nabytí právní moci rozhodnutí o zákazu řízení dozvěděl při policejním výslechu, je přepjatě formalistický. Stěžovatel nemohl jednat ani v nevědomé nedbalosti. Obstát nemůže ani argument, že stěžovatel působí jako advokát, a měl by tak mít vyšší znalost právních předpisů. Je totiž rozdíl mezi znalostí abstraktních právních předpisů a konkrétních rozhodnutí. Úvahy městského soudu vedou *de facto* k objektivní odpovědnosti stěžovatele, která je vyloučena.

[9] Městský soud dále pominul, že stěžovateli nikdy nebyla doručena výzva k odevzdání řidičského průkazu. Poučení o této povinnosti sice bylo součástí rozhodnutí o přestupku, ale toto rozhodnutí mu zatajila jeho zástupkyně. Nemohl tak ani zjistit, že je po uplynutí zákazu řízení povinen požádat o vrácení řidičského oprávnění.

[10] Podle stěžovatele byla nesprávně posouzena i otázka porušení zásady *ne bis in idem*. Závěr městského soudu, že jednání ze dne 25. 2. 2022 (ohledně něhož byl stěžovatel zproštěn obžaloby) a ze dne 28. 12. 2022 jsou dva různé skutky, je příliš formalistický. V obou případech totiž chyběla vědomost stěžovatele (v mezidobí nenastala žádná jiná skutečnost než výslechy na policii).

[11] Stěžovatel nesouhlasí ani se závěrem městského soudu o přiměřenosti uloženého trestu. Městský soud pominul vážný zdravotní stav stěžovatele i členů jeho rodiny, kteří jsou závislí na jeho pomoci. Tyto okolnosti sice zmínil, ale hodnotil je jen jako fiskální překážku (a zmínil možnost využít služeb taxislužby), což je v rozporu s judikaturou NSS.

[12] Městský soud také pochybil, pokud neprovedl navržené důkazy. Výslech svědkyně Ing. H. V., která byla přítomna policejní kontrole dne 28. 12. 2022, měl prokázat, že policisté stěžovatele řádně nepoučili. Tato skutečnost je relevantní pro závěr o naplnění subjektivní stránky přestupku. Odmítl-li městský soud provést tento důkaz, zatížil svůj rozsudek nepřezkoumatelností.

[13] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[14] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[15] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[16] Kasační námitky jsou projednatelné, pokud kvalifikovaně zpochybňují rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní

pochybení krajského (městského) soudu a ze kterých konkrétních důvodů považuje jeho závěry za nezákonné (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10).

[17] Kasační námitka, podle níž stěžovatel o zákazu činnosti nevěděl, neboť mu jeho tehdejší zástupkyně zatajila existenci rozhodnutí o přestupku, je pouze zopakováním shodné žalobní námitky. Stěžovatel tedy nereaguje na napadený rozsudek, ačkoli městský soud v jeho bodě 3 předestřel argumentaci, podle níž stěžovatel nejpozději od výsledku na policii dne 29. 9. 2022 věděl o uloženém zákazu řízení a o tom, že nabytím právní moci rozsudku městského soudu č. j. 1 A 14/2020-120 již nebyly pozastaveny účinky rozhodnutí, jehož přezkumu se před městským soudem domáhal. Obecné tvrzení v kasační stížnosti, že závěr městského soudu je příliš formalistický, nepředstavuje kvalifikovanou polemiku s argumentací v napadeném rozsudku. Kasační námitka je tedy nepřipustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). NSS jen nad rámec výše uvedeného poukazuje na to, že pro naplnění subjektivní stránky přestupku ve formě nevědomé nedbalosti u přestupku spočívajícího v řízení bez řidičského oprávnění nemusí být rozhodnutí fakticky doručeno, pokud se o jeho obsahu obviněný mohl (měl) dozvědět (rozsudky NSS ze dne 23. 10. 2012, č. j. 1 As 150/2012-33, a ze dne 18. 11. 2022, č. j. 2 As 66/2022-24). Závěr o naplnění subjektivní stránky přestupku ze strany stěžovatele je v souladu s touto judikaturou, proto se nemůže jednat o objektivní odpovědnost.

[18] Stěžovatel dále namítá, že jej policisté nepoučili o povinnosti požádat o vrácení řidičského oprávnění a že nebyl seznámen s rozhodnutím magistrátu, které toto poučení obsahuje. Podle judikatury kasačního soudu je však řidič povinen znát povinnosti, které mu vyplývají z právních norem (rozsudky NSS ze dne 13. 12. 2016, č. j. 7 As 238/2016-26, nebo ze dne 30. 9. 2014, č. j. 9 As 93/2014-27). Úvaha městského soudu, že tím spíše je povinen znát své povinnosti advokát, je s touto judikaturou souladná. Navíc městský soud zdůraznil, že stěžovatel o existenci rozhodnutí, které toto poučení obsahuje, v době spáchání projednávaného přestupku již prokazatelně věděl. Jelikož by z tohoto důvodu prokazovaná skutečnost, že stěžovatel nebyl policisty poučen, neměla vliv na výsledek, nepovažoval městský soud za nutné provést navrhovaný důkaz svědeckou výpovědí. Tento závěr městský soud odůvodnil způsobem odpovídajícím judikatuře, podle níž soud není povinen provést všechny navržené důkazy, avšak musí srozumitelně vysvětlit, proč je neprovedl (rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2015, č. j. 7 Azs 47/2015-52, a nález Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2014, sp. zn. IV. ÚS 2841/13).

[19] Přiměřeností uloženého správního trestu zákazu činnosti a zohledněním osobních poměrů stěžovatele se NSS již také zabýval (rozsudek ze dne 29. 5. 2013, č. j. 4 As 23/2013-28, bod 26). Městský soud v bodě 7 svého rozsudku vysvětlil, z jakých důvodů výše trestu (na samé spodní hranici zákonné sazby) ob stojí. Jeho závěry (především o možnosti využití taxislužby pro přepravu nemocných členů rodiny) jsou v souladu s citovaným rozsudkem. NSS neshledal pochybení ani (stěžovatelem tvrzený) rozpor se svou judikaturou, kterou stěžovatel blíže nespecifikoval.

[20] Námitka o porušení zásady *ne bis in idem* je nepřipustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., protože stěžovatel nereaguje na závěr městského soudu, podle něhož každý skutek ohrožoval jiný zákonem chráněný zájem (respektování úředních rozhodnutí během zákazu

pokračování

řízení oproti zájmu na řízení s platným řídičským oprávněním při nezažádání o jeho vrácení po konci trestu).

[21] Lze uzavřít, že městský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Řádně vypořádal všechny žalobní body a nedopustil se zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[22] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu